

Kolhoza valde

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Programmā, ko pieņēma PSKP XXII kongress, ir runa par kolhozu demokrātiskās pārvaldes formu tālāku pilnveidošanu. Visplašākās kolhoznieku masas tagad izlemj atbildīgākos ražošanas un saimniekošanas uzdevumus. Tieši šis apstāklis vairāk nekā jebkurš cits izraisa iniciatīvu, audzina kolhozniekus komunisma garā un pašu kolhozu pārvērš par komunisma skolu zemniecībai.

Līdz ar jaunām pārvaldes formām, kas arvien plašāk ieviešas arī mūsu rajonā, kā, piemēram, brigāžu padomes, kolhoznieku pilnvarnieku sapulces, izcila nozīme ir lauksaimniecības arteļa lietu vadības galvenajam štābam — valdei. Mē pēc diviem gadiem kolhoza pilnsapulce šajā kopējās saimniecības izpildu orgānā ievēl savus pārstāvjus, kuriem paredzētas plašas pilnvaras un reizē ar to izvirzīti arī lieli uzdevumi.

Tātad kolhoza valde ir kolektīvs vadības orgāns. Šī pārvaldes forma ļauj vislabākā veidā savienot kolektīvos vadības principus ar personālo atbildību, kāda ir katram valdes loceklim un priekšsēdētājam. No šejienes arī izriet pati par sevi saprotama prasība valdei, ka rūpīgi jāapspriež ar kolhoza biedriem ikviena kandidātūra valdes sastāvā, lai tur būtu pārstāvēti iniciatīvas bagāti, ar jaunā izjūtu apveltīti ļaudis. Jāšaubās, vai būtu lietderīgi valdes sastāvu komplektēt gandrīz tikai no amatpersonām, kā tas ir dažviet. Zootehnikim, agronomam, brigadierim jādod valdei norēķins par paveikto. No amatpersonām sakomplektētajā valdē nebūs radīti vajadzīgie apstākļi principiālai sarunai par trūkumu cēloņiem.

Personiskās atbildības celšanu, bez šaubām, sekmē labi pārdomāta valdes darba organizācija. Kolhoza «Sēlija» valdē katram valdes loceklim noteikts savs iecirknis, par ko viņam tieši jāatbild. Tā, mehānizācijas jautājumi uzticēti b. Peipiņam, lopkopības pārraudzība — b. Elksnei, ražošanas organizācija brigādēs b. Garbaram un P. Jucītim. Kolhoza valde te ir īsts izpildu orgāns, kas lemj par visiem jautājumiem. Kolhoza priekšsēdētājs b. Valdmanis vienpersoniskā kārtā neizšķir ne tikai arteļa pārvaldes lietas, bet arī virknē mazāk nozīmīgu jautājumu apspriežas ar valdes locekļiem.

Tas iemesls, ka dažviet valdes locekļi tikai piedalās sēdēs, neko neierosinot, aktīvi neap-

spriežot darba kārtības jautājumus, liek secināt, ka viņiem nav konkrēts pienākumu loks. Ja cilvēks nav lietas kursā, par ko runā un spriež, nākas kļūst. Nevar piekrist vienam otram kolhoza priekšsēdētājam, kas šādu necilu kārtību aizbaidina ar to, ka valdes locekļi tāpat par visu notiekošo saimniecībā ir informēti. Lai kam ir tomēr būtiska atšķirība, vai par ražošanas stāvokli brigādē, fermā zinām tikai no nostāstiem, vai arī izstudējam pašos pamatos apspriežamos jautājumus. Tieši šā iemesla dēļ Raiņa kolhoza priekšsēdētājs b. Krūmiņš nevar nosaukt nevienu gadījumu, kad, pateicoties viena vai otra valdes locekļa priekšlikumiem, kas izrietētu no pamatīgas iepazīšanās ar darba organizāciju fermās, brigādēs, valde būtu pieņēmusi konkrētu lēmumu. Var diskutēt, vai lietderīgi dot katram valdes loceklim uzdevumu, norādīt zināmu darba iecirkni pa visu valdes pilnvaras laiku, vai labāk praktizēt sistemātisku uzdevumu došanu. Bet viens gan ir neapstrīdami skaidrs, ka tikai ierašanās valdes sēdē, lai piedalītos balsošanā, dod maz labuma kopējai saimniecībai.

Nevar neiebildēt arī pret to, ka ne visur kolhozu valdes strādā pēc noteikta plāna. Lūk, Zalvītes kolhoza valde šogad nav apspriedusi nevienu perspektīvu problēmu, ja neskaita kārtējo kampaņu jautājumus. Šī kļūda, kas katrā ziņā labojama, radusies tāpēc, ka kolhoza priekšsēdētājs b. Dekmeris nav padomājis par darba plānu sastādīšanu, par valdes lomas celšanu.

Pareizi būtu, ja kolhoza valdes darba stils kļūtu par apspriešanas priekšmetu partijas pirmorganizācijās. Tas ir ļoti aktuāls jautājums. Valdes nepietiekošas iniciatīvas dēļ ne tikai daudz kas no progresīvā paliek neieviests ražošanā, bet mazinās arī kontrole. Pagājušajā numurā rakstījām par nopietniem darba disciplīnas pārkāpumiem kolhozā «Dzimentene».

Droši vien nenāktos runāt par tādu apkaunojošu faktu, kas bija gadījies ar brigadieriem Grinbergu, kura vadītie ļaudis nelietderīgi izmanto darba dienu, ja arī valdes locekļi kontrolētu ražošanas gaitu. Par nožēlošanu, valdes darba stila jautājumi ne reizes nav pārrunāti šā kolhoza partijas pirmorganizācijā. Bet derētu gan. Vajag panākt, lai šis orgāns darbotos ar maksimālu spriegumu, prasmīgi savienojot organizatoriskos pasākumus ar pastāvīgu kontroli.

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRALĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALAS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 32 (2727)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 28. jūlijā

Maksā
2 kap.

Lopbarības sagāde jāpabeidz šajās dienās!

Sociālistiskās sacensības kalendārs uz 25. jūliju

PRIEKŠGALA
sēto un dabisko zālāju plauja un sakraušana

KOLHOZI
«DRAUDZĪBA» (priekšsēdētājs V. Dubults, agronome Sk. Zariņa). No 750 hektāriem sēto zālāju nopļauti un saguboti 740 un no 180 hektāriem dabisko plavu — 150.

ASUPES (priekšsēdētājs J. Reinholds, agronoms M. Eglītis). No 175 hektāriem sēto zālāju nopļauti un saguboti 168, no 60 hektāriem dabisko plavu vairāk nekā puse.

MEDŅU (priekšsēdētājs J. Vītols, agronome Sk. Driķe). No 190 hektāriem sēto zālāju nopļauti un saguboti 184, nopļauta un sagubota vairāk nekā ceturtdaļa dabisko plavu.

PADOMJU SAIMNIECĪBAS
ABEĻI (direktors L. Skosta, agronome V. Buceniece). No 120 hektāriem sēto zālāju nopļauti un saguboti 115, bez tam novākta un sagubota gandrīz puse dabisko plavu.

ATPALIEK KOLHOZI
«DZIMTENE» (priekšsēdētājs J. Linmeijers, agronome R. Pauniņa). No 200 hektāriem sēto zālāju nopļauti un saguboti 83, no 130 hektāriem dabisko plavu — 55.

«OZOLS» (priekšsēdētājs L. Vilcāns, agronome V. Jūrcāne). No 172 hektāriem sēto zālāju nopļauti un saguboti 57, no 220 hektāriem dabisko plavu — 27.

«SARKANAIS PARTIZĀNIS» (priekšsēdētājs E. Kokainis, agronome I. Degle). No 140 hektāriem sēto zālāju nopļauti un saguboti 70, no 90 hektāriem dabisko plavu — 10.

Kolhozos «ZALVITE», «UZVA-

RA», «SUVOVOVA», «UZ PRIEKŠU», «KIROVA», «LAUKEZERS», «JĀNUPE», «DZINTARS» dabiskajās plavās vēl nebija nopļauts ne hektārs.

PADOMJU SAIMNIECĪBAS
MEŽĀRES (direktors M. Gračovs, agronome E. Kulāte). No 499 hektāriem sēto zālāju nopļauti un saguboti 183, no 460 hektāriem dabisko plavu — 114.

SKĀBBARĪBAS SAGATAVOŠANA PRIEKŠGALA

DRUVU padomju saimniecība (direktors A. Lidumnieks, agronoms E. Eglītis). Sagatavotas 480 tonnas.

VIETALVAS padomju saimniecība (direktors T. Sneideris, agronome A. Kukāre) — sagatavotas 469 tonnas.

ATPALIEK
«LAUCESES kolhozs» (priekšsēdētājs G. Bogdāns, agronome Sk. Lūka) — sagatavotas 45 tonnas.
«MEŽĀRES padomju saimniecība» — sagatavotas 37 tonnas.

Paiet pats labākais siena laiks, bet kolhozos un padomju saimniecībās vēl nenopļauts simtiem hektāru sēto un dabisko zālāju. Plāvējus gaida vairāk nekā 6500 hektāru ābola, bet sienam paredzētās plavas nopļautas nepilnu 30 procentu apmērā. Pēdējā piecdienā Sēlijas kolhozā nopļauti tikai divi hektāri. Kolhoza «Rekords» ļaudis neattaisno lepo saimniecības nosaukumu. 25 hektāri piecdienā — tas ir pārāk maz. Vairāk nekā 25 saimniecībās vēl arvien nav sagatavots ne centners skābbarības, tānī skaitā Vīpes, Sudrabkalna, Ezerkrasta kolhozos, Zasas padomju saimniecībā un citur.

Strauji tuvojas labības novākšanas laiks. Šāda vilcināšanās var nodarīt lielu ļaunumu, radīt darba sastrēgumu, un gala rezultātā lopbarības sagādes plāni var palikt uz papīra. Šodien visi spēki — tehnika, cilvēki — ražīgi jāizmanto lopbarības sagādē. Darbs jāorganizē ar tādu aprēķinu, lai kārtējā piecdienā pabeigtu siena sagādi.

Laiks negaida

PSKP CK un PSRS Ministru Padome ne vienreiz vien norādījušas uz barības bāzes milzīgo nozīmi lopkopības attīstībā. Būs lopbarība — būs lopi, būs gaļa un piens. Un tāpēc nepieciešams kā nākas izmantot visas iespējas, kuras ir kolhozu un padomju saimniecību rīcībā.

Sajā vasarā laiks nav labvēlīgs siena novākšanai, un tikai pareiza darbu organizācija ļaus izvairīties no zudumiem. Lietainā laikā, kad sienu kaltēt nevar, jāgatavo skābbarība. Taču Biržu kolhozā uzskata, ka ar skābēšanu nodarboties nav vērts — jāplauj siens. Un, kad līst, kolhoznieki, gaidot saules parādīšanos,

noreli nosēž dikā veselās dienas. Bet skābbarības ielikts tikai 30 tonnu. Kolhoza vadītāji nav parūpējušies par to, lai lopbarības sagādei izmantotu katru stundu.

Uz 26. jūliju, kad republikas labākās saimniecības beidza siena novākšanu, Biržos nopļauts 160 hektāru sēto un 100 hektāru dabisko zālāju. Izžāvēts un salikts šķūņos siens tikai no 65 hektāriem, apmēram 140 tonnas. Bet arteļim jāgatavo 750 tonnas siena. Kolhozam jānopļauj apmēram 80 hektāru sēto un dabisko zālāju, bet pie pašreizējiem tempiem, kad vidēji dienā novāc 20 hektārus, būs vajadzīgs gandrīz mē-

nesis, lai pabeigtu šo darbu. Nav vairs aiz kalniem pats atbildīgākais lauku darbu posms — ražas novākšana, tad nebūs laika nodarboties ar lopbarību.

Kolhozam ātrāk jāplauj siens, jākāpina tempi. Un to var izdarīt. Otrajā brigādē, kur par brigadieriem strādā Zenta Lakāja, dārbī sokas labāk nekā citās. Pārējo brigāžu brigadieriem būtu ko pamācīties no viņiem.

Kolhoza valdei visīsakajā laikā jāmobilizē spēki šim atbildīgajam darbam. Tad lopi ziemā būs nodrošināti ar pilnvērtīgu barību.

B. MAKSIMOVŠ

Siena plauja

tuvojas
beigām

Jaukas pieturas pēdējās dienas. Nopļautā zāle žūst. Tāpēc kop-saimniecības steigš sagatavot pēc iespējas vairāk augstvērtīgas lopbarības. Kolhoza «Padomju Dzimentene» 1. brigāde (brigadieris Arnolds Dzenis) jau nopļāvuši un ievākuši žāvētā veidā dabiskos zālājus no visas platības. Arī sēto zālāju vairs jānopļauj tikai 25 hektāri.

Attēlā redzamas kolhoznieces Irma Krastiņa un Aina Raubiška, kas dienu no dienas ākli strādā siena ievākšanas darbos.

I. TERAUDS
V. BEĻEVICA
foto

Fabrikas rekonstrukcija

Pilnā sparā rit Jēkabpils rūp kombināta mēbeļu fabrikas rekonstrukcijas darbi. Pašlaik strādnieki cel jaunu mehāniskā iecirkņa korpusu. Pabeigta ventilācijas un sūkņu sistēmas iekārtošana, kuru izstrādājis skārdnieks A. Binders. Ja agrāk darba apstākļi fabrikā bija samērā grūti — strādnieki bija spiesti elpot lakas un līmes izgarojumus, koka putekļus, tad tagad šis kaitīgās parādības pilnīgi izskaustas.

Bez tam sakarā ar rekonstrukciju atviegloties produkcijas pārvešanas darbs no vienas nodaļas uz otru, jo ierīkots jauns mehāniskais pacēlājs.

Mēbeļu kvalitātes paaugstināšanu un darba ražīguma celšanu veicinās arī jaunie darbgaldi, kurus fabrika nesen iegādājās, pulējamas mašīnas, cirkulējošie zāģi. Fabrikas rekonstrukcija turpinās.

S. PSONIKS

PARTIJAS DZIVE

Jaunais nerodas pats no sevis

Komunistiskās partijas XXII kongress un PSKP CK marta Plēnums pavēra plašas perspektīvas lauksaimnieciskās ražošanas attīstīšanai. Lielu plānu sekmīgas īstenošanas atslēga ir strauja darba ražīguma celšana uz ražošanas mehanizācijas bāzes. To lauku laudim māca partijas lēmumi. Tie palīdzēja saskatīt arī Raiņa kolhoza partijas pirmorganizācijai un valdei saimniecības rītdienu, pareizi izvēlēties ceļus un līdzekļus galvenās nozares — lopkopības attīstīšanai.

Kolhozā jau agrāk bija uzceltas vairākas lielas lopu novietnes, radīti zināmi priekšnoteikumi fermu kompleksai mehanizācijai, tāpēc partijas pirmorganizācijas un valdes lēmums par pakāpenisku slaukšanas mehanizāciju bija gaidīts pasākums. Ilggadīgās slaucējas sirga ar profesionālo roku slimību. Viņām mehanizācija nozīmēja iespēju palikt ierastajā darbā. Tas bija svarīgi — viņas taču lopkopju kadru zelta fonds. Tomēr pats izšķirošākais, svarīgākais šajā lēmumā bija iespēja strauji celt darba ražīgumu fermās. Viena lopkope tagad varēja apkopt divas un pat trīs reizes vairāk govju. Tas savukārt nozīmēja reālu iespēju pazemināt piena pašizmaksu.

Valde iegādājās slaukšanas aparātu komplektu, uz īslaicīgiem kursiem aizsūtīja slaucēju Dzintru Madlinski. Viņas uzdevums bija apgūt aparātu ekspluatācijas iemaņas un vēlāk apmācīt savas darba biedrenes. Pirmo aparātu komplektu uzstādīja lielajā «Klintnieku» novietnē. Šķita, ka tagad sekos īsts slaukšanas aparātu triumfa gājieni. Kā nākamā bija paredzēts mehanizēt «Plāteru» novietni, kur mitinājās turpat 60 govīs.

Bet tad sākās dažādas neveiksmes. Partijas pirmorganizācija un valde nebija pietiekoši novērtējušas lopkopju kadru iz-

raudzības, sagatavošanas un audzināšanas nozīmi.

Fermās taču sākās isti revolucionārs apvērsums lopkopju darbā. Paaudžu izkoptās darba iemaņas aizstāja aparāti. Tas prasīja sevišķu pieeju, kontroli par šīs metodes ieviešanu. Diemžēl, ne valde, ne partijas pirmorganizācija šim jautājumam neveltīja vajadzīgo uzmanību. Vispirms jau pašas slaucējas nebija pamatīgi iepazīstinātas ar jaunās metodes priekšrocībām. Dzintra Madlinska, kurai bija uzticēts tik svarīgs pienākums kā lopkopju apmācīšana, pati strādāja slukti un beidzot atstāja fermu. Jaunā, progresīvā metode būtībā bija pamesta pašplūsmā, jo arī lopkopības speciālisti kā nākas neiedziļinājās lietu īstajā stāvoklī. Sekas nebija ilgi jāgaida. «Klintnieku» novietnē pazeminājās tauku saturs, turpretim «Plāteros», kur vēl nebija aparātu, tas bija augstāks.

Slaucējas uzskatīja, ka vainojami slaukšanas aparāti. «Klintniekos» tauku saturs pienam aprīli nokritās līdz 3,6 procentiem, «Plāteros», kur slauca ar rokām, bija 3,7. Vēl krasāka starpība bija maijā. Pirmajā novietnē 3,46, otrajā attiecīgi 3,65.

Istie neveiksmju cēloņi atklājās drīz. «Klintnieku» novietnes slaucējas stingri neievēroja pareizas slaukšanas pamatprasības. Pēc aparātu lietošanas viņas govīs nepārslauca. Pēdējās tauku satura ziņā visvērtīgākās piena strūklas slauktuvē nenokļuva. Tas, protams, bija liels ļaunums. Slaucēju atalgojumu aprēķinot, vērā ņēma tauku saturu, zaudējumi radās arī saimniecībai. Tomēr tas vēl nebija viss. Slaucējas aplami turpināja uzskatīt, ka vainīgi tikai aparāti.

Tagad bija īstais laiks enerģiski iesaistīties partijas pirmorganizācijai. Varēja taču pierādīt, ka slaucējas kļūdās, ka viņu secinājumi aplami. «Klint-

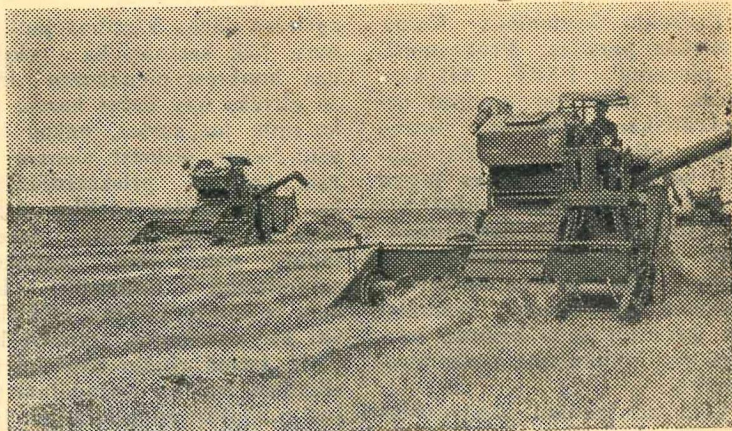
nieku» novietnē strādāja komuniste Apolonijs Simonaite. Viņas grupā nekādu svārstību tauku saturā nebija. Tas visai stabili turējās 3,7 procentu robežās. Biedre Simonaite govīs pārslauca. Viņa mēģināja pārliecināt arī pārējās lopkopes, diemžēl, nesekmīgi. Šajā novietnē par kūts pārzini strādā vēl viens komunistis — pats pirmorganizācijas sekretārs Ernests Dzervītis. Tomēr viņa nostāja šajā jautājumā bija vairāk nekā divaina. Sekretārs bija nostājies novērotāja pozīcijās. Šķiet, viņš pats vēl nevarēja izšķirties, kurā pusē taisnība...

Pārāk vienkāršoti partijas pirmorganizācija un valde risināja jaunās tehnikas ieviešanas problēmas. To pierādīja arī citi fakti. Labāko saimniecību pieredze liecina, ka fermās, kur iekārtota mehāniskā slaukšana, liederīgi ieviest darba dalīšanu. Tā rīkojās, piemēram, kolhozā «Draudzība». Nav padomāts arī par maiņas slaucējām, par darba organizācijas uzlabošanu. Tomēr visnopietnākos pārmēmus pelnījuši komunisti, kas jaunās tehnikas ieviešanas periodā tik mazu uzmanību veltīja lopkopju audzināšanai.

Kolhozā radies aplams uzskats par mehānisko slaukšanu. Tālāk mehanizācijas procesā tas var nopietni atsaukties uz darba rezultātiem. Cilvēkiem, kuru rokās nodota tehnika, taču jāprot ar to pareizi rīkoties, jābūt pārliecinātiem par tās liederību. Šī metode taču sevi attaisnojusi daudzās mūsu rajona saimniecībās un par to vairs nav jādebatē un jāšaubās. Runa ir par nopietnām kļūdām lopkopju kadru audzināšanā. Raiņa kolhoza partijas pirmorganizācijai šajā virzienā jāizdara nopietni secinājumi. Un ne tikai šajā saimniecībā, bet arī dažās citās, kur ievieš jaunu tehniku.

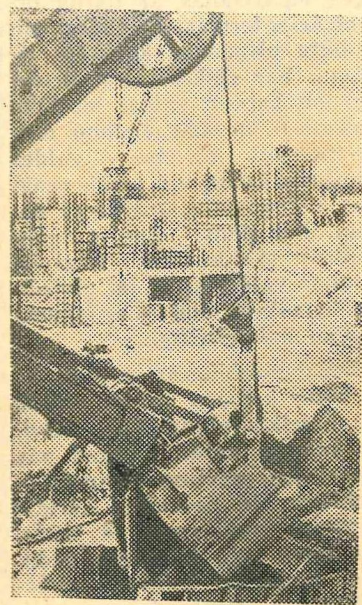
B. GROZA,
partijas rajona komitejas instruktore

PADOMJU DZIMTENĒ

Dienvidkazahstānas novads. Padomju saimniecības «Osparinskij» kolektīvs apņēmis šajā gadā dot valstij 90 tūkstošus centneru labības. Mehanizatori sekmīgi veic ražas novākšanu, izkuļot vidēji no hektāra 20 centnerus graudu.

Attēla: vālu savākšana un kuļšana padomju saimniecībā «Osparinskij». **A. IDRISOVA (TASS) foto**

Karēlijas APSR. Enerģijas krājumi republikā strauji aug. 1961. gadā Karēlijā ražoja septiņas reizes vairāk elektroenerģijas nekā 1940. gadā.

Seit strādā trīs Vigas kaskādes hidroelektrostacijas: Matkožņenskas, Ondas un Vigostrovās. Tās jau devušas valstij daudzus miljonus kilovatstundu lētas elektroenerģijas.

Ātros tempos ceļ vēl vienu — Belomorskas HES. Divi tās agregāti dos strāvu jau šinī gadā.

Attēla: skats uz Belomorskas HES celtniecību. **N. USPENSKA (TASS) foto**

Lielāku lomu pastāvīgajām ražošanas apspriedēm

Izvērstas komunistiskās sabiedrības celtniecības periodā rodas jaunas un pilnveidojas vecās ražošanas pārvaldes formas. Paši darba darītāji mās vadīt un organizēt ražošanu. Viena no tādām koleģiālās pārvaldes formām ir pastāvīgās ražošanas apspriedes. Šādi koleģiāli sabiedriskie pārvaldes orgāni izveidoti visās mūsu rajona padomju saimniecībās.

To uzdevums palīdzēt atklāt neizmantotās rezerves, meklēt ceļus un līdzekļus darba ražīguma celšanai, produkcijas pašizmaksas pazemināšanai un veikt citus pasākumus, lai sekmīgi izpildītu Komunistiskās partijas izstrādāto Programmu lauksaimniecības attīstīšanai.

Abelu padomju saimniecības pastāvīgās ražošanas apspriedes dalībnieki šinī gadā jau divas reizes lietišķi apsprieduši svarīgas problēmas. Viņi palīdzēja atrisināt vienā no nodalām dažus darba apmaksas jautājumus, izstrādāja un realizēja vairākus konkrētus pasākumus galvas ražošanas pašizmaksas pazemināšanai, apsprieda, kā uzlabot darba disciplīnu lopkopju vidū. Tā bija nopietna palīdzība saimniecības vadītājiem. Tomēr šeit vēl daudz kas veicams, lai saimniecības kolektīvs sekmīgi izpildītu šā gada saistības.

Daudz neatrisinātu ekonomisku problēmu Neretas padomju saimniecībā. Te darba pilnas rokas būtu arī pastāvīgās ražošanas apspriedēs dalībniekiem. Tie ir pieredzējuši cilvēki, kas varētu nopietni palīdzēt darba organizācijas, produkcijas pašizmaksas pazemināšanas un citu jautājumu risināšanā. Diemžēl, Susējas nodaļas pārvaldnieks Artūrs Bajinskis, kam uzticēta apspriežu vadīšana, tikai

reizi sasaucis kopā tās dalībniekus. Maz iniciatīvas parāda arī apspriedes dalībnieki — galvenais inženieris Staņislavs Upelnieks, ekonomists Rihards Striks, mehāniķis Uldis Kundrāts, nodaļas pārvaldnieks agronoms Artūrs Stradiņš un citi, kas apmierinās tikai ar viņiem uzticēto godu būt par šās apspriedes dalībniekiem.

Dažās saimniecībās apspriedes dalībnieki vienu vai divas reizes sanākuši kopā, bet Lones padomju saimniecībā, Plaviņu atbalsta paraugsaimniecībā to darbība pilnīgi apstājusies.

Tā ir nopietna kļūda. Arodorganizāciju strādnieku komitejas, saimniecību vadītāji pareizi nenovērtē šo apspriežu lomu un nozīmi. Zāses un Vietalvas padomju saimniecībās jau ilgāku laiku vērojamas nopietnas kļūdas darba organizācijā, gausi norit darbietilpīgo procesu mehanizācija fermās, bažas izraisīta ražošanas plānu izpildes norise. Tomēr pastāvīgajās ražošanas apspriedēs šos jautājumus neiztirzā.

Gandrīz katrā saimniecībā vēl daudz neatrisinātu problēmu zemes pareizā izmantošanā. Ļoti maz mūsu saimnieciskie vadītāji iedziļinās rentabilitātes un citos ekonomiskajos jautājumos, tāpēc vairākas padomju saimniecības strādā ar zaudējumiem.

Šo sarežģīto problēmu risināšanā nopietnu ieguldījumu var dot pastāvīgās ražošanas apspriedes. To darbības aktivizēšanā vadošā loma jāuzņemas arodorganizāciju strādnieku komitejām.

M. LACE,

Lauksaimniecības strādnieku arodbiedrības republikāniskās komitejas instruktore

KOMJAUNATNES ORGANIZĀCIJAS

Biedri viņā kļūdījušies

Vēl pagājušajā gadā Lauceses kolhoza komjauniešu pirmorganizācijai bija laba slava. Tajā bija vairāk nekā 20 biedru, kas aktīvi piedalījās gan sabiedriskajā darbā, gan pašdarbības kolektīvos — korī, deju pulciņā, kas ne vienu vien reizi agrāk izcīnīja godalgotās vietas mūsu rajona skatēs. Lai arī kādus pasākumus organizēja, tajos piedalījās komjaunieši. Taču šodien par visu to jārunā kā par pagātni. Šodien komjauniešu balsi kolhozā nedzird. Daudzi komjaunieši aizbraukuši mācīties, citi atrodas obligātajā karadienestā, bet tie seši komjaunieši, kas vēl strādā kolhozā, neveic nekādu sabiedrisku darbu, nedomā par to, ka no jauniešu pulka jāgatavo papildinājums komjaunatnes rindām.

Visas nelaimes sākās tad, kad 1961. gada septembrī pārskata un vēlēšanu sapulcē par sekretāru ievēlēja Arni Zemitānu. Viņa kandidatūru dedzīgi atbalstīja toreizējais partijas pirmorganizācijas sekretārs Rihards Madlinskis, solījās palīdzēt. Bet pēc sapulces viņš savus vārdus aizmirsa.

Jaunais sekretārs Arnis Zemitāns drīz pameta savu pirmorganizāciju un biedrus, kuru darbu viņam vajadzēja vadīt un organizēt. Kopš 1961. gada septembra notikušas divas sapulces. Vairāk nekā nav paveikts. Viņš, liekas, nepavisam nav bijis tas biedrs, ko vajadzēja ievēlēt par komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāru.

— Paprasiet kaut ko vieglāku, — viņš ar tādu kā tendenci uz asprātību atbild, ja viņam pajautā, ko dara komjaunieši, kādus sabiedriskus pienākumus viņi veic piebilstot:

—Savus komjauniešus sen neesmu redzējis un nezinu, ko viņi dara.

Skaidrs ir viens, ka komjaunatnes pirmorganizācija nedara gluži neko. Tas neuztrauc arī sekretāra vietnieci Jevstoliju Borovkovu. Viņa dzīvo, kā saka, vienā mierā un nelielas par saviem pienākumiem ne zinīs.

Partijas pirmorganizācija arī pagaidām nav pievērsusi vajadzīgo uzmanību komjauniešiem. Tās jaunais sekretārs b. Zariņš zina stāstīt, ka vajadzīgs vispirms pārvelet komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāru un tālāk domāt par biedru rindu papildināšanu.

Bet kas ir darīts? Sekretārs klusē. Ko gan viņš varētu teikt? Vēl arvien taču nekas nav darīts. ... Pirmorganizācijas sekretārs Arnis Zemitāns strādā par šoferi Seces valsts ciltslītu un mākslīgās apsēklošanas stacijā. Viņš aizbīdinās ar laika trūkumu un vieglprātīgi atmetis saviem pienākumiem ar roku, sak, lai viņu lamānot, so dot un reizi par visām reizēm atbrīvojot no sekretāra pienākumiem. Skaidrs, ka tāds komjauniešis kā Arnis Zemitāns nevar būt par jaunatnes vadītāju. Un veltīgi arī pašiem komjauniešiem gaidīt, kad Arnis Zemitāns beidzot viņus pagodinās ar savu ierašanos, bet pašiem sanākt kopā, ievēlēt jaunu sekretāru un sākt strādāt tā, kā īstiem komjauniešiem vajadzīgs. Tas būs pareiza ceļa sākums.

Komjaunieši nedrīkst stāvēt nomalūs, kad saimniecībai risināmi lieli uzdevumi. Bet aktīvi strādāt viņi varēs tikai tad, ja pirmorganizācija būs darbīga.

I. BERTHOLDS

Uzdevumi tiek veikti sekmīgi

Kaut gan šovasar laika apstākļi nelabvēlīgi, tomēr Atašienes padomju saimniecībā lopbarības sagatavošana sokas labi. No 665 hektāriem zālāju uz 20. jūliju bija nopļauti 420. 360 hektāru platībā siens sazārdots, bet 53 tonnas jau ievestas šķūņos. Lietainajās dienās saimniecības laudis gatavoja skābarību. Ieskābētas 180 tonnas zaļās masas.

Tiklīdz atkal iestājās saulainas dienas, darbs āboliņa laukos sāka kūsāt ar jaunu spar. Tur strādāja 2 traktorvilkmes un 10 zirgu vilkmes plaušanas, 15—20 pajūgu. Ik dienas āboliņu ievāc 40—45 hektāru platībā. Strādājot šādos tempos, saimniecība lopbarības sagādā pabeigs jau tuvākajās dienās. Arī lietūs tagad saimniecības laukkopjus vairs nepārsteigs nesagatavotus, jo šķūņos uzstādīti mākslīgie siena žāvētāji.

Saimniecībā ar pilnu jaudu izmanto nesen no Vācijas Demokrātiskās Republikas saņemto plaušanas iekrāvēju. Jaunā mašina ļoti izdevīga skābarības sagatavošanai, jo nopļauto masu ar transportiera palīdzību iekrauj piekabē. Tās jauda—5 ha dienā. Taču mehānizatori ar to vien neapmierinājās. Mehāniskās darbnīcas vadītājs Ēvalds Zalāns un mehāniķis Pēteris Broks izgatavoja jaunajam agrēģam piemontējamu vālu cēlā-

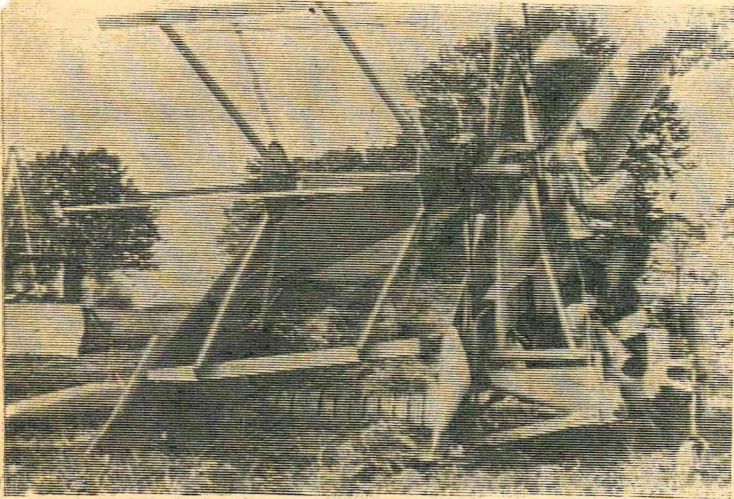
ju. Tagad ar to var savākt un uzreiz iekraut tieši no lauka izkaltošo āboliņu.

Vislabāk lopbarības sagatavošana sokas 2. laukkopības brigādē, kuru vada Konstantīns Indāns. Šeit nopļauti jau 80 procenti āboliņa. Arī darba organizācija šeit vislabākā. Āboliņa novākšanā čakli strādā šīs brigādes zirgkopis Staņislavs Podnieks. Viņš ar zirgu vilkmes plaušanas dienas uzdevumu regulāri izpilda gandrīz divkārtīgi.

Visus āboliņa atālus pārstrādās siena miltos. Jau tuvākajās dienās saimniecība saņems un uzstādīs siena miltu dzirnavas ar jaudu 400—500 kilogrami stundā. Šo lopbarību galvenokārt izlietos cūku nobarošanai, bet govīm izēdinās kopā ar spēkbarību.

Pietiekošā daudzumā šogad sagatavos arī speciālu skābarību. Kukurūzu, kartupeļus un siena miltus saliks cementa tvertnēs. Šādi sagatavota skābarība būs pilnvērtīgāka — bagāta olbaltumvielām, minerālvielām, vitamīniem un vieglāk sagremoama.

Katrai govij ziemas periodam sagatavos 10 tonnas sulīgās lopbarības. Stabīlā lopbarības bāze šogad dos iespēju Atašienes padomju saimniecības lopkopjiem kāpināt piena izslaukumus, gaļas ražošanu, kā arī palielināt lopu skaitu.

Attēlā: Antons Katkovskis strādā ar jauno siena plāvēju-savācēju. P. PLUŠA teksts un foto

Kolhozā „Vienība“

LAI BŪTU VAIRĀK LOPBARĪBAS

Sagādāt ganāmpulkam pēc iespējas vairāk lopbarības ir pats aktuālākais un neatliekamākais darbs biedru uzdevums. Laika apstākļi šogad taču mūs nelutina. Ja tikai netraucē lietūs, plaujam un gubojam novākt zāli. Slapjā laikā savukārt gatavojam skābarību. Esam iekonservējuši vairāk nekā 300 tonnu āboliņa un dažādu savvaļas augu. Paredzam, ka vistuvākajās dienās sagādātās skābarības daudzums divkārtosies un vidēji katrāi slaucamajai govij jau būs nodrošināta 10 kilogramu dienas deva. Vēlāk nāks plaujama arī kukurūza, kas ievērojami papildinās skābarības krājumus.

Pieauguši arī siena plaušanas tempi. Mūsu laudis dod sev norēķinu, ka tikai ar apzinīgu stāju sarežģītos apstākļos sekmīgi tiksīm galā ar lopbarības sagādes uzdevumu. Tas arī ir reāls ceļš, lai nodrošinātu iepriekš paredzēto izstrādes dienu apmaksu.

Siena plaujā sevišķi izceļas brigādiera Mīkēla Ostrovska vadītie laudis. Šeit daudzus desmitus hektāru platībā stiepjas plavas. Liela daļa zāles jau nopļauta un sagubota vārtos. Brigāde arī visvairāk paveikusi skābarības konservēšanas ziņā. Savu biedru atzinību ar parādīto uzcītību iemantojuši

plāvēji Kārlis Krūmiņš, Jānis Rugainis, Kārlis Zālītis, kā arī krāvēji Jānis Alibeckis, Aija Mēlniece, Elza Buculāne, Ida Brenčuka, skolnieks Jānis Lūļa un citi.

LAUKU RAŽU CELŠANAI

Ziemas periodā pie lopu novietnēm pievesto kūdru tagad kompostē. Labi palīgi laukkopjiem ir slaucējas. Viņas daudzos gadījumos palīdz kūtmēslus turpat arī kompostēt. Patlaban šo vērtīgo tīrumu iekopšanas līdzekļi gatavo Brīvaru, Cauņu, Cīrulišu, Ozoldruvu, Minsteru un citās fermās.

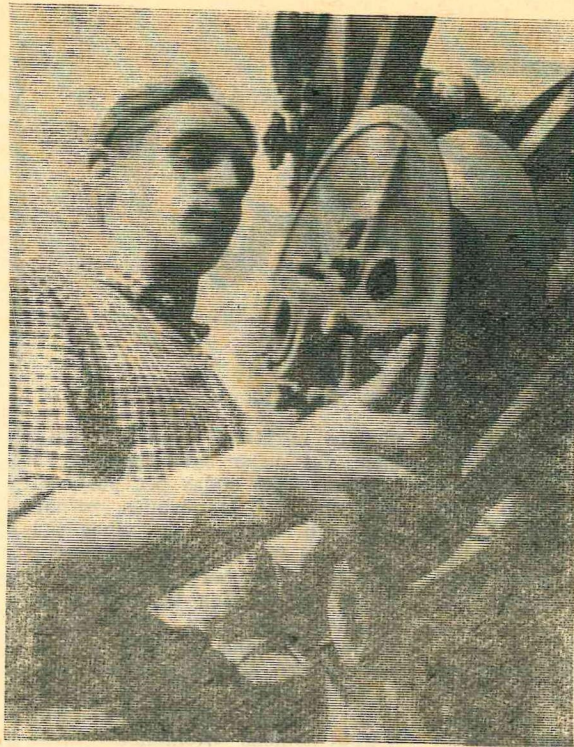
Ar augstu darba ražīgumu izceļas Jānis Mežaraups, kas kompostē mēslojumu pie Lakstīgalu fermas, un Zelma Pabērza, kas šo uzdevumu tikpat sekmīgi veic pie Bērziņu fermas.

Ziemā izrakto un karjeru malās sabērtu kūdru pašlaik pieved pie daudzām fermām. Masai piejauc arī mākslīgos mēslus.

Kūdras izvešanā piedalās arī mehānizatori Jānis Breimanis. Transporta darbos nodarbinātas divas automašīnas un traktori pašizkrāvēji. Dienā izved līdz 100 kubikmetru kūdras.

P. SVOKS,

mūsu korespondentu punkta loceklis kolhozā «Vienība»

Celojošie mandāti — jaunajiem lopkopjiem

Lai rosinātu sociālistisko sacensību starp jaunajiem lopkopjiem, LĪKJS Jēkabpils rajona komiteja izstrādāja nolikumu par komjaunatnes rajona komitejas ceļojošo mandātu piešķiršanu tiem jauniešiem, kas aizvadītajā ceturksnī guvuši vislabākos panākumus. Ceļojošais mandāts dod tiesības tā ieguvējam bez maksas apmeklēt visus kultūras pasākumus rajonā.

Tagad apkopoti otrā ceturksņa darba rezultāti. Ceļojošie mandāti piešķirti lielai grupai jauno lop-

kopju — kolhoza «Draudzība» slaucējam Jadvīgai Tereško par augstāko izslaukuma kāpinājumu no katras kopšanā nodotās govīs; viņa, salīdzinot ar pērnā gada, no govīs izslaukusi 670 kilogramus piena vairāk. Druvu padomju saimniecības slaucējam Janīnai Jaņūnai, kas, strādājot ar mehāniskās slaušanas agregātu, apkopj vislielāko grupu — 41 govi, Neretas padomju saimniecības cūkkopei Helēnai Vasiļevskai, kas pirmajā pusgadā nobarojusi un nodevusi 225 bekonus, Odzijas kolhoza lopkopim Mārti-

nam Jankavam, kas apkopj 70 teļus, un daudziem citiem.

Ar ceļojošajiem mandātiem komjaunatnes rajona komitejas instruktors b. Mauriņš ieradās Jēkabpils starpkolhozu putnu fabrikā, sirsnīgi apsveica jaunās putnkopes Skaidriti Siliņu, kas kopj 7000 cāļus, un Ausmu Ozoliņu, kuras gādībā ir 11.000 piļu, un pasniedza viņām ceļojošos mandātus. To izsniedza arī Mežāres padomju saimniecības vaislinieču kopējai Ninai Volkovai.

Z. MARTINSONS

Kolhozi, vajadzīga jūsu palīdzība!

Ne mazums pūļu, kas virzītas uz piena iepirkuma palielināšanu, pieliek Jēkabpils pienotavas darbinieki. Tās zonā ietilpstošo ciemu teritorijā, kur ir 32 ārstata un 2 štata piena savācēji, pienotava organizējusi piena sagādi gaļas pārstrādāšanas uzņēmuma palīgsaimniecībā «Pūteļos», kolhozā «Vārpa», Raiņa lauksaimniecības arteli un citur.

Taču pienotavas darbinieku spēkiem vien šo jautājumu grūti atrisināt. Kolhoziem jānāk tiem talkā. Labu piemēru rāda kolhozi «Seliņa» (priekšsēdētājs b. Valdmanis) un «Daugava» (priekšsēdētājs b. Bārzdīņš). Šeit norīkoti vairāki savācēji, kas pieņem pienu, pieved vājpienu un pēc piegādātāju vēlēšanās izsniedz naudu mājās, atbrīvojot viņus no liekām rūpēm.

Labākie pēc pirmā pusgada rezultātiem ir piena savācēji: Kuprijanovs Staburaga ciemā, kurš nodevis 20.696 kilogramus piena, Biržu ciemā — Miezīte — 37.600 kilogramu, Purviņa no Salas ciema — 28.107, Ladeiko no Sēlpils ciema — 17.000 kilogramu. Gribas atzīmēt arī individuālos piegādātājus, kas pārdevuši valstij lielākus piena daudzumus — Jānis Mednis — 2364, Praskovja Banderovska — 2299, Marija Kuze — 2150, Berta Čakstena — 2533 kg.

Bet ir arī tādi kolhozi, kuros slikti organizēta piena piegāde. Arteli «Nākotne», «Ozols», «Birži», Raiņa vadītājiem derētu tam pievērst vairāk uzmanības.

Abeļu ciema padomes sesijās, kolhozu valžu sēdēs tiek sastādīti plāni, izstrādāti pasākumi, bet tālāk par nodomiem lieta nevirzās. No šejienes arī rezultāti: no 442 cilvēkiem, kam ir govīs, pienu pārdod tikai 118. Un tas arī pilnīgi saprotams, jo

ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Reskājs un deputāts b. Rāviņš paši nav nodevuši nevienu gramu ne 1961., ne šajā gadā. Šī ciema kolhoznieki, to skaitā arī b. Reskāja sieva, aizmirsuši goda jūtas un kolhoza intereses, darba laikā pārdod pienu tirgū.

Ne tikai kolhozu priekšsēdētāji nepievērš vajadzīgo uzmanību piena sagādei no individuālā sektora. Vairāki krejotavu vadītāji, kā b. Minovičs, Preņko arī ar nepietiekošu nopietnību risina šo jautājumu.

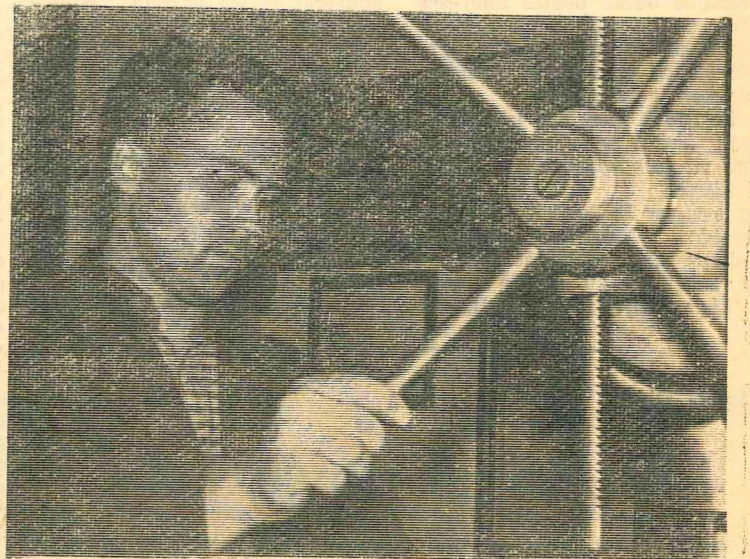
Pienotavas vadība, lai palielinātu piena iepirkumu, ieteikusi katrā ciemā organizēt sabiedrisku kontroli par piena nodošanu un tauku procenta

noteikšanu. Tas dos iespēju atklāt dažādas blēdības kā no pienotavas darbinieku, tā kolhoznieku puses.

Šogad ar partijas un valdības lēmumu paaugstinātas piena iepirkuma cenas. 12,10 rubļu vietā vasaras periodā par centneru tagad visu gadu maksā 14,10 rubļu. Vājpienu piena piegādātājiem 25 procentu vietā izsniedz 45 procentus.

Visi šie pasākumi virzīti uz to, lai palielinātu piena iepirkumu no iedzīvotājiem. Nepieciešams, lai pienotavas darbinieki, ciemu padomju aktīvs un kolhoznieki nopietni risinātu šo jautājumu, kura realizēšana dos valstij vairāk piena un piena produktu.

B. POZAROVŠ

Viens no labākajiem rajona rūpkombināta atslēdzniekiem ir Jānis Grantiņš. Mēneša uzdevumu viņš regulāri izpilda par 170 līdz 200 procentiem. Pašlaik J. Grantiņš veic remontdarbus pēc starpkolhozu celtniecības kantora pasūtījuma.

Attēlā: atslēdznieks Jānis Grantiņš.

L. ZAKSA foto

15 čempioni, 30 medaļas

Cetrās dienas Cēsu pilsētas labi iekārtotās sporta bāzēs risinājās republikas lauku jaunatnes III sporta spēles 12 sporta veidos. Sacensībās 7 sporta veidos, maksimālā reizināšanā un tūrisma piedalījās pavisam 92 mūsu rajona pārstāvji.

Pirmo reizi rajona vēsturē mūsu sportisti guva tik labus panākumus: par republikas «Vārpas» čempioniem kļuva 15 mūsu rajona sportisti, jēkabbīlīši sacensībās izcīnīja 30 medaļas par pirmajām, otrajām un trešajām vietām.

Vislabāk startēja svarcēlāji, iegūstot divus čempionu nosaukumus un izcīnot uzvaru komandu vērtējumā. Visvieglākā svara pārstāvis J. Vitols sasniedza četrus jaunus «Vārpas» rekordus un izcīnīja pārliecinošu uzvaru ar trīs cīņas summu 247,5 kg, par 52,5 kg pārspējot otrās vietas ieguvēju. Tāpat bez nopietnas konkurences par čempionu kļuva A. Zalāns vidējā svarā — 350 kg. Lodes grūdejs J. Bērziņš bija otrais I smagajā svarā (337,5 kg), bet J. Pušmucāns un A. Rasiņš ierindojās trešajās vietās pussmagajā un vieglajā svarā ar 307,5 kg un 292,5 kg. Izcīnot 5 medaļas, rajona komanda arī bez pārstāvja II smagajā svarā spēja iegūt pirmo vietu, atstājot aiz sevis spēcīgās Valmieras, Limbažu un citas komandas.

Vieglatlētikas sacensībās mūsu sportistu panākumi bija viens no lielākajiem pārstiegtiem sporta spēļu gaitā. 10 zelta, 3 sudraba un 8 bronzas medaļas — lūk, rajona vieglatlētu panākumu apliecinājums. Negaidīti uzvaru izcīnīja mūsu sieviešu komanda 400 + 300 + 200 + 100 m stafetē (H. Zvejniece, T. Sizova, I. Jankovska, S. Bergmane), bet 4 × 100 m stafetē komanda ierindojās 3. vietā. Pirmo vietu ieguva arī vīriešu komanda 4 × 100 m stafetē (45,0 sek.). Plaviņu I vidusskolas skolotāja H. Zvejniece kļuva par četrkārtēju republikas lauku jaunatnes čempionu: līdztekus panākumiem stafetēs viņa izcīnīja 2. vietu 800 m skrējienā (2 min. 19,5 sek.) un 3. vietu 400 m (1 min. 00,4 sek.).

Plaviņu nerūdas izrakteņu kombināta fizikultūristi P. Bumbers kļuva par čempionu 400 m skrējienā (52,0 sek.), viņš bija trešais 200 m distancē (23,6 sek.) un uzvaras līdzīpašnieks stafetē. 3. vidusskolas sportists G. Rasiņš pierādīja sevi par trešo labāko sprinteri republikas laukos, veicot 100 m 11,4 sek. Viņš labi startēja arī trissollēkšanā (13,61 m — 4. vietā) un tāllēkšanā (6,35 m — 5. vietā). A. Mazpāns uzstādīja jaunu rajona rekordu kārtlēkšanā — 3,40 m, kas deva viņam otro vietu. Labi cīnījās V. Ziemeļs, barjerskrējienos trijās distancēs dodot komandai ieskaitei, bet 200 m distancē izcīnot sudraba medaļu (27,4 sek.). T. Sizova bez zelta un sudraba medaļām stafetēs labi veica arī 200 m (28,0 sek.), ierindojoties 6. vietā.

Birzietis V. Rušņš šķēpa mešanā zaudēja par dažiem centimetriem pirmo divu vietu ieguvējiem, paliekot ar 61,74 m trešajā vietā. S. Kantāne aizmeta šķēpu 40,08 m un ieguva 4. vietu. Nerūdas izrakteņu kombināta darbiniece S. Bergmane bija 6. labākā lodes grūšanā (10,38 m). Desmitcīņā 8. vietā ierindojās Atašienes vidusskolas fizikultūras skolotājs R. Kalniņš (4405 punkti), bet piecīņā 6. labākā republikā bija zasieta S. Miglāne (3239 p.). Ārēji neiespaidīgus rezultātus, bet vērtīgus punktus komandai deva Plaviņu patērētāju biedrības strādnieks E. Padedzis, ierindojoties 12. vietā kā 10 km, tā arī 20 km solļošanā. Kolhoza «Rekords» fizikultūras vadītājs V. Silcecers savukārt pašaizliedzīgi cīnījās 20 km skrējienā. Viņa rezultāts (1 stunda 26 min. 53 sek.) komandai ieskaitē palielināja punktu summu par vairāk nekā 600. J. Bērziņš lodes grūšanā guva uzvaru ar jaunu «Vārpas» rekordu — 15,92 m.

Izcīnītā 3. vietā ir liels Jēkabpils vieglatlētu panākums. Bijām gaidījuši, ka mūsu volejbolistu komandas spēš cīnīties par pirmajām vietām, tomēr vajadzēja samierināties ar piektajām vietām kā vīriešu, tā arī sieviešu grupā. Kopvērtējumā rajona volejbolisti ieņēma 3.—4. vietu. Negaidīti labi startēja peldētāji. Krajkases darbiniece M. Valdmāne uzvarēja 100 m peldējumā uz muguras (1 min. 54,8 sek.), bet otrā zelta medaļu tāni pat distancē izcīnīja plaviņietis A. Vasiļjevs (1 min. 26,0 sek.). Kopvērtējumā 7. vietā. Brīvajā cīņā 16 komandu vidū jēkabbīlīši palika 13. vietā. Par republikas čempionu kļuva rūpnieciskā strādnieks J. Burkevičs. Arī ritenbraukšanā nācās samierināties ar 13. vietu. Teicami cīnījās kolhoza «Padomju Dzimtene» fizikultūriste V. Rijniece, iegūstot 4. vietu 15 km distancē ar atsevišķo startu «Tūrista» divriteņu grupā un 12. vietu ar «Tūrista» riteni 20 km distancē ar kopējo startu. V. Silniņš 75 km braucienā ar kopējo startu dalīja 4.—20. vietu, bet A. Čakstiņš ar sacikšu divriteņiem 75 km — 7.—37.

Slikti veicās mūsu šāvējiem, no kuriem tikai Līvānu stikla fabrikas darbinieks E. Filipovs izpildīja ieskaitei prasības, sasniedzot 235 punktus no iespējamajiem 300. Vingrojumā no stāvokļa guļus individuālajās sacensībās līvēnietis A. Vilcāns sašāva 281 punktu, iegūstot sudraba medaļu, bet šis rezultāts netika ieskaitīts komandām. Sāvēju komanda ar vienu ieskaiti palika 22. vietā no 24 komandām.

III sporta spēļu kopvērtējumā Jēkabpils rajona komanda ierindojās 9. vietā aiz Valmieras, Talsu, Tukuma, Bauskas, Cēsu, Rīgas, Dobele un Valkas komandām. Uzdevums par iekļaušanu pirmajā piecīņkā netika izpildīts. Tagad rūpīgi jāanalizē kļūdas un trūkumi, jāķeras pie to novēršanas, lai nākamajās sporta spēlēs, kas paredzētas 1964. gadā Jēkabpilī (tas atkarīgs no stadiona un pārējo sporta bāzu celtniecības), Jēkabpils rajona sportisti varētu cīnīties par pirmo vietu.

A. JANOVSKIS

Rīt — starprajonu MOTOKROSS

Rīt Jēkabpils Jaunajā mežā pie slimnīcas pulksten 13.00 notiks starprajonu draudzības motokross. Motokrosa trase ir grūta, šķēršļiem un dažādiem pārstiegtiem bagāta, tādēļ būs ļoti interesanti gan skatītājiem, gan pašiem sacensību dalībniekiem.

Astoņu motobraucēju sastāvā šodien ieradās Tukuma rajona komanda. Pārējās komandas ieradīsies rīt.

Draudzības sacensībās redzēsim labākos motobraucējus un sporta meistarus no Tukuma, Madonas, Ogres, Daugavpils, Ilūkstes, Rokišķu (Lietuvas PSR) un mūsu rajona.

V. ZEMITIS

Redaktore B. IKLAVA

Atzīte iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktores — 2342, redaktores vietnieciņi un sekretāre — 2262, redaktores vietnieki — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļas vadītājiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.

«Padomju Daugava» — gāzeta ЦК КП Латвии и Советов Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилсского территориального производственного колхозно-совхозного управления.

Stāstīn

Uzmanību!

Uzmanību!

Nebijis notikums vēsturē! Līdz šim kosmiskie lidojumi tika izdarīti ar speciāliem kosmosa kuģiem. Kolhoza «Druva» traktorists Miķeļs Ancāns izdara mēģinājumus, kā var uzlidot kosmosā ar traktoru «Belarusj». Pirmais mēģinājums jau noticis. Diemžēl, neveiksmīgs. Lūdzam kolhoza «Druva» valdi paziņot, kad notiks nākošais lidojums, kā arī pārbaudīt, kāds ir Miķeļa Ancāna veselības stāvoklis pirms un pēc mēģinājumiem.

NEMĪL...

Gaidīja meitene vēstuli. Ļoti gaidīja. Ticēja, ka viņš noteikti atrakstīs. Pagāja nedēļa — vēstules nav. «Aizmirsis», droši vien vairs nemīl,» nodomāja meitene. Un tā izjuka mīlestība. Bet viņš citīgi rakstīja vēstules, katru dienu gāja uz pastu un nevarēja saprast, kāpēc viņa neatbild.

Kur paliek vēstules?

Vislabāk to pajautāriet Sunākstes ciema kolhoza «Komunārs» pastnieci Lidijai Kļavai. Viņa zina, kāpēc vēstules nesaņem mīlošā meitene, kāpēc kolhoznieki pastu gaida vairākas dienas. Un kā lai

viņa to nezinātu! Viņa taču katru dienu vai nu ar savu mopēdu, vai kolhoza zirgu dodas pēc pasta sūtījumiem. Bet, ja vēstules, žurnāli, laikraksti aizķeras pie viņas mājās — kā tur lai vaino pastnieci — viņa ir viena, bet kolhoznieku tik daudz! Kā lai zina, ka meitene mīl to puisi, kurš katru dienu raksta! Kā lai viņa zina, ka kāds grib izlasīt avīzes! To Lidija Kļava nezina. Viņa nemīl... Ne jau kādu vīrieti, nē, viņa nemīl savu darbu. Varbūt kolhozā «Komunārs» atrastos kāds cilvēks, kas mīl šo darbu? I. DZIRKSTELITE

Jauks un asprātīgs puisis

Jurim Bodniekam ir viena aizrašanās — volejbols. Piedodiet — puisim ir arī viena blakusnodarbošanās — viņš ir kinomehāniķis. Juris trenējas ne tikai volejbolā, viņš atlicina laiku arī filmu demonstrēšanai — tieši, tikai tad, kad nepa-

cietīgie Ābeļu ciema kinokatītāji krietnu stundu viņam to atgādina. «Ja cilvēki ir nepacietīgi, viņu pacietība jānorūda,» spriež Juris Bodnieks un seansa demonstrēšanas laikā ietur pamatīgas pauzes. Lai savu atriebību novestu līdz

galam, kinomehāniķis dažreiz pašā aizraujošākajā momentā paziņo: «Aparatūra sabojājusies. Šodien varat iet mājās.» Neko teikt, jauks un asprātīgs puisis!

PICIŅŠ NAIVAIS

Pateicība

Mēs, Neretas patērētāju biedrības Daudzevas noliktavas sargi, lielā savīļojumā izsakām izjustu pateicību mūsu biedrības valdes priekšsēdētājam A. Feldmanim. Daudzkārt viņš mūs aplaimojis gādības apliecinājumiem un skaistiem solījumiem par noliktavas apkārtnes uzpošanu.

Esam tik dziļi aizkustināti, ka bieži nesajūtam elpu aizraujošo aromātu, ko izplata dažādiem atkritumiem piemētais grāvis. Nakts tumsā, klūpot un krītot nepagaismotajā teritorijā, nepieņemam ne velnu, ne dievu, bet Feldmaņa vārdu. Lietainās naktīs, salstot caurajā sargbūdā, acu priekšā redzam viņa silto, ērto kabinetu.

Feldmaņa rūpju aplaimotie sargi K. DUDA un ED. BOMEISTARS

Tev, jaunieši!

Lauksaimniecība šodien kļuvusi par visas tautas triecienfronti. Tālabu un vispusīgāku ceļu iet arī lauksaimniecības vadošo kadru sagatavošana. Vidējās speciālās izglītības kadrus lauksaimniecībā gatavo arī Pauļa Lejiņa Saulaines lauksaimniecības tehnikums.

Tehnikums gatavo speciālistus ar agronomu un zootehniku kvalifikāciju. Visi sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju (14 līdz 25 rubļi mēnesī). Ar to pietiek, lai segtu izdevumus par koptgaldiem, kopmītni un veļas mazgāšanu.

Vienlaikus ar pamata specialitāti tehnikuma audzēkņi apgūst otru profesiju.

Tehnikumā uzņem jauniešus un jauniņas ar 7 un 8 klašu izglītību. Lai iestātos tehnikumā, jānokārto iestātos pārbaužu (no 13. līdz 19. augustam) latviešu valodā rakstos (diktāts) un matemātikā (vārdos un rakstos).

Vienu nedēļu pirms iestāžu pārbaužu tiks organizēti sagatavošanas kursi reflektantiem. Priekšroka jauniešiem ar praktiskā darba stažu.

Tehnikumā uzņem arī vidusskolu beigušos — 3. kursā. Tuvākas ziņas par mācībām tehnikumā var saņemt pa tālruni Saulaine 4 vai 2. Tehnikuma adrese: Bauskas rajons, Pauļa Lejiņa Saulaines lauksaimniecības tehnikums.

J. BONĀTS, tehnikuma direktors

Ābeļu padomju saimniecības vecais strādnieks:
— Jaunais cilvēks, nāciet siena gubošanas talkā...
17 gadus vecais Gunārs Groznovs:
— Neiznāk laika, tēvocī! Aizvakar tveice — izglāba alutiņš, vakar lija lietus — palīdzēja šnābītis, šodien — pagīras moka...

Bez vēsts pazudušie

Kur tu esi, daiļa meita, Kur tu esi, šnābulīti? — dungodams paškonstruētu dziesmu, pēc smagas darba dienas Lauceses kolhoza zālāju druva traktorists Aivars Dreiblatš soļoja trešo vakaru pēc kārtas uz veikalu atveldzēties ar kaut ko stiprāku.

— Tur droši vien būs jau priekšā brāji Arvids un Jānis Daškeviči. Tad nu gan iedzersim! — nodomāja Aivars.

Par brāļiem Daškevičiem, Lauceses kolhoza kronētiem slaušiem, domājams, viņš nekūdijās: cik noteikti var galvot, ka veikālā ir degvīns, tikpat noteikti var sacīt, ka

arī šie puisi vienmēr atrodami veikālā vai veikala tuvumā.

Ceturtdienas vakarā visi trīs apdzērās tā, kā pazuda pavisam. Traktors veltīgi gaidīja bez vēsts pazudušo saimnieku, lai varētu atkal griezt platu vālu kolhoza plavā.

Gaidīja arī kolhoznieki, bet nesa-gaidīja.

Kas sameklēs šos slaušus, kuri pazuduši Lauceses kolhozā viskarstākajā darba laikā? Vajadzētu to izdarīt pēc iespējas ātrāk un tā «sirsnīgāk» likt aiz auss: — Kas nestrādā, tam nebūs ēst!

JĀNIS URKIS

«Skrāpim» atbild

„Personīgo govju kults”

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta š. g. 16. jūnija numurā satīras stūrītī bija kritizēta aplamā ganību sadale Odzienes kolhozā. Vairākiem personīgo govju īpašniekiem ievērojami labāki ganību apstākļi nekā dažām kolhoza ganāmpulka govju grupām.

apspriests kolhoza partijas pirmorganizācijas sapulcē. Ganību sadale nebija pilnīgi nokārtota. Sapulce ieteica kolhoza valdei pārkārtot kolhoznieku personīgo lopu ganības.

R. DMITRIČENKO, Odzienes kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs